

KURJER POZNAŃSKI

wychodzi dwa razy dziennie

w wydaniu porannym i wydaniu wieczornym, — w niedziele i święta tylko wydanie poranne, — natomiast w dni poświęczone tylko wydanie wieczorne.

Odpowiedzialni kierownicy działów: kultury i sztuki Witold Noskowski, gospodarczego i giełdowego dr. Marjan Chelmiński, wiadomości potocznych Wiktor Ujma, za inne działy odpowiada Antoni Konieczny, za ogłoszenia i reklamy Antoni Leśniewicz, wszyscy w Poznaniu

Dyrektor wydawnictwa: Roman Leitgeber

Wydawnictwo Sp. Akc. Drukarnia Polska
w Poznaniu, św. Marcin 70

Redaktor naczelny: Dr. Marjan Seyda

Nr. 412

Poznań, poniedziałek dnia 8 września 1930

Rok XXV

Po słowach czas na czyny

Wczorajsza manifestacja na rzecz nietykalności naszych granic była jedną z największych demonstracji narodowych, jakie przeżył Poznań. Dziesiątki tysięcy mężczyzn i kobiet ze starszego i młodszego pokolenia zaległy wielki plac Wolności i sąsiednie ulice pod przewodnictwem organizacji z długim szeregiem sztandarów i oświadczyły, zgodnym, pełnym głosem Niemcom i całemu światu, że gotowe są każdej piędy ziemi bronić do ostatniej kropli krwi, a zarazem wystąpiły na wewnątrz z żądaniem skończenia wobec Niemców z polityką słabości, a przejścia do polityki konsekwentnej, celowej stanowczości.

Tak myśli cała ludność miasta Poznania, tak myśli cała Wielkopolska. Wczorajsze wyładowanie się woli narodowej było wyrazem tego, co nurtuje i co buntuje społeczeństwo od dawna. Dla nas nie było ono niespodzianką. Zawsze głosiliśmy, że tak a nie inaczej myśli społeczeństwo wielkopolskie, że taka a nie inna jest jego postawa, że takie a nie inne jest jego żądanie. Świeżo codopiero dała temu wyraz ludność naszego miasta na wielkim zgromadzeniu na sali Ogrodu Zoologicznego, zorganizowanym przez Stronictwo Narodowe i Młodych Obozu Wielkiej Polski; uchwały tego zgromadzenia głosiły to samo, co zawiera wczorajsza rezolucja. Ale manifestacja na placu Wolności miała jednakowoż znaczenie wyjątkowe z dwóch przyczyn.

Po pierwsze dlatego, że udział w niej brało liczniejsze grono korespondentów prasy zagranicznej. Dobrze się stało, że przedstawiciele innych narodów własnymi oczyma zobaczyli, co to jest społeczeństwo wielkopolskie, jego zwartost i jego wobec Niemców zdecydowanie, że własnymi rękoma dotknęli się poznańskiej twierdzy polskości, która stoi bezpośrednio za Pomorzem i w jego obronie, że poznali ścisłość załogi tej twierdzy. To jedno.

A drugie, to okoliczność, że w manifestacji wczorajszej angażowały się wyraźnie żywioły, popierające rząd obecny. Nie w tym związku będziemy się rozwodzili nad faktem, że rozzuchwalenie się Niemców w stosunku do naszej granicy zachodniej jest częściowo następstwem rządowej polityki niemocy wobec Berlina. O tej odpowiedzialności mowa będzie w toku kampanji wyborczej. Tutaj chodzi nam nie o przeszłość, lecz o przyszłość.

Postulaty uchwalonej wczoraj rezolucji są przeciwieństwem tego, co dotąd rząd robił w dziedzinie polsko-niemieckiej. Jednym z mówców był przedstawiciel obozu rządowego. Organizatorem zgromadzenia był Związek Obrony Kresów Zachodnich, również przeważnie kierowany przez sfery prorządowe. Rezolucja została wręczona wojewodzie i przezeń przyjęta. Jest rzeczą nie do pomysłenia, by wszystko to było się stało bez uprzedniego porozumienia między odnośnymi czynnikami. A w takim razie społeczeństwo ma prawo spodziewać się, że akt wczorajszy nie był tylko fa-lerwerkierem, lecz, że teraz po słowach na-

Manifestacja Poznania w obronie granic

Wielkie były manifestacje na placu Wolności w okresie ciężkich walk powstańczych na Górnym Śląsku. Wczorajsza manifestacja narodowa przerosła je jednak rozmiarami. Nastrój panował podniosły i uroczysty. Już krótko po godzinie 11 wkroczać zaczęły w sprawnym szyku organizacje na przepełniony gromadzącą się publicznością plac. Malowniczo to był widok. W mundurach szli harcerze, z grupą sztandarów wkroczył Sokół męski i żeński ze swą młodzieżą, Bractwo Kurkowe, powstańcy i wojacy, odróżniający się od nich mundurami uczestnicy powstania wielkopolskiego 1918/19 r., dalej hallerczycy w błękitnych historycznych mundurach, stowarzyszenia sportowe i wiele wiele innych. Karną publiczność poznańską, która poprzednio zapełniła plac, okazała pełną dojrzałość obywatelską i ustąpiła na prośbę kierowników manifestacji miejsca organizacjom. Wywarło to silne wrażenie, zwłaszcza na korespondentach zagranicznych, przybyłych w większej liczbie w charakterze sprawozdawców.

Na balkonie „Esplanady“ zgromadzili się przedstawiciele komitetu, prasy zagranicznej, prasy miejscowej, władz i obywatelstwa. Przybył m. in. prezydent Ratajski, wiceprezydent dr. Kiedacz, p. wojewoda, rektor Kasznica, szef sztabu pułk. Dżugaj. Szczególniejszą uwagę zwracali weterani z 1863 r.

Zagał manifestację p. Bernard Chrzanowski, b. kurator szkolny poznański.

Zagajenie p. B. Chrzanowskiego

Niezwykle to dzisiejsze zebranie. Zeszli się ludzie najskrajniejszych przeciwieństw a w najzupełniejszej zgodzie i niezliczonej gromadzie, w jedności nietylko co do istoty sprawy, lecz co do jej załatwienia, w jedności nietylko rozumu, lecz i uczucia, nietylko zimnego przekonania, lecz i najgorętszego umiłowania.

Chodzi przecież o urągającą kulturze groźbę wywołania, po najstraszliwszej z wojen, nowego krwi przelewu, o niestychane zlekceważenie zawartego niedawno pokoju, o brutalny zamach na odwieczną naszą ziemię, i to na ziemię tworzącą najcenniejszy klejnot w koronie ziem Rzplitej, bo łączącą tę Rzplitej z morzem. Jest to nietylko ziemia chleba nasz powszedni rodząca, lecz jedyna nasza swobodna droga na świat, ziemia konieczna dla nas jako światło, niezbędna jak słońce, — warunek naszego istnienia.

Błogosławiona ona, błogosławione to wybrzeże, że tak nas złączyło. Błogosławiony dzień, tę łączność naszą ujawniający. W niej nasza obrona. Temi słowy otwieram narady. Radosny to dziś dzień. Rzeczpospolita nasza niech żyje!

Tłumy zebranych wzniosły gromki okrzyk na cześć Rzeczypospolitej, orkiestra odegrała hymn narodowy, poczem zabrał głos, witalny długotrwałymi okrzykami,

red. dr. Marjan Seyda

Jak za czasów niewoli pruskiej zbieraliśmy się opodal, pod pomnikiem Mickiewicza, nietylko, by protestować

stąpią czyny, po słowach ludzi obozu rządowego — czyny samego rządu.

Czynów tych społeczeństwo wyczekiwać będzie z niecierpliwością. Nie wolno czasu tracić. Konjunktura jest wyjątkowo korzystna dla działania w dziedzinie optantów, likwidacji mienia niemieckiego, niedopuszczenia do osadnictwa niemieckiego, właściwego stosowa-

przeciw gwałtom systemu eksterminacyjnego, lecz, żeby przeżyć swą wolę narodową celem przetrzymania ucisku i doczekania się wyzwolenia wojny ludów, o którą wieszcz błagał, — tak dzisiaj zgromadziliśmy się na tym placu, który nie próżno nosi miano placu Wolności, by wobec całego świata zmanifestować głośno, że niema Polaka, któryby pozwolił komukolwiek, tę wolność naszą państwową poświęcić, czy obłupać, że cały naród polski, świadomy i czujny, stoi na straży nietykalności swych granic, integralności swego obszaru, na straży nienaruszalności traktatu wersalskiego, trwałości pokoju powszechnego.

Jeżeli Niemcy z pod znaku Treviranusa czy Curtiusa, prałata Ulitzki czy socjalisty Breitscheida spekulują na wewnętrzne trudności Polski, to zarówno oni, jak i ci zagranicą, którzy pod wpływem stoja ich propagandy, otrzymują teraz pouczenie. A pouczenie to mówi, że przeciw zachłanności wrogów staje — jak Polska długa i szeroka — cały ogół Polski, jedną myślą ożywiony, odkładając na bok nieraz bardzo duże różnice poglądów na stosunki wewnętrzne — polityczne. Jeżeli przeto Niemcy rachują na naszą niezgodę, niechaj wiedzą, że ich wyciągnięcie ręki — w myśl tradycji pruskiej — po to, co cudze, po to, co polskie, skuwia naród polski w zwartą potęgę, o której niezłomną wolę rozbić się muszą wszelkie pożądania zachłanne.

Nie radzimy też Niemcom spekulować na krótką pamięć Polaków. Młode pokolenia nasze będą wychowywane w pełnej świadomości tego, czem były rządy pruskie w naszej dzielnicy, i w pełnej świadomości tysiącletniego stosunku żywiołu germańskiego do narodu polskiego i całej słowiańszczyzny. Młode nasze pokolenia poniosą w przyszłość naukę dziejową przeszłości, że z krótkowidztwa Polski w stosunku do Brandenburgii i Prus, z niedoceny niebezpieczeństwa Prus Książęcych zrodził się zamach na Prusy Królewskie, na polskie Pomorze, zrodził się pierwszy rozbiór Polski, i że tego pierwszego rozbioru prostą już konsekwencją były rozbiory dalsze.

Błąd naszej przeszłości nie powtórzy się. Naród polski nie pozwoli swojej uwagi, swojej czujności, swojej energii odwrócić od zachodu. Niemcy pragną, by myśl i czyn Polski poleciały znowu daleko na wschód, poza nasze wschodnie granice, ażeby można było Polskę wyrugować z prastarych siedzib piastowskich. Ale przeciwstawia się temu narodowy nasz i państwowy instynkt samozachowawczy, przeciwstawia się świadomość, że na ziemiach tych piastowskich niegdyś państwo polskie powstało, że ziemię tę zachodnie mają w nowym państwie polskim najtrudniejsze i najważniejsze zadanie do spełnienia, że muszą zwycięsko odparć napór nawały niemieckiej — siłą swojej myśli, woli i pracy narodowej, swojej czujności i gotowości do wszystkiego.

Oby ta nasza świadomość była świadomością także zagranicy, że niemieckie pożądanie polskiego Pomorza przy równoczesnym podminowywaniu nam za pomocą agentów hajdamackich ziem wschodnich, to nie ostatni etap

reformy rolnej itp. Prowokacje niemieckie dały rządowi polskiemu swobodę ruchów w tych sprawach, w których był poczynił ujemne dla polskości zobowiązania. Przyszedł czas na szybkie działanie.

Do postulatów rezolucji wczorajszej, zwróconych do społeczeństwa, jako takiego, powrócimy jeszcze.

pacyfikacji Europy, ale pierwszy krok do pogrążenia Europy w nowej zawierusze wojennej. Bo przelanie się fali niemieckiej poprzez polskie Pomorze odebrałoby Polsce rzeczywistość jej niezawisłość, stworzyłoby terytorjalną podstawę do całkowitego zawojowania Polski, utorowałoby w konsekwencji niemieckiej ekspansji drogę na szeroki Wschód, co dałoby Niemcom znowu taką potęgę, że zapanowałyby i nad Europą zachodnią i wogóle nad światem.

Czy na to miliony poświęcą życie, by taka przyszłość była możliwa? Nie na próżno w wyniku wojny światowej wtłoczono żywioł niemiecki w naturalne jego łóżysko, by wolno mu było z niego występować bezkarnie, zagrażać na nowo Polsce i światu. Wiemy, że wyzwolenie Pomorza polskiego, podobnie jak Górnego Śląska, było na konferencji pokojowej rzeczą najtrudniejszą. Ale wiemy niemniej że ono właśnie, że wyzwolenie zachodnich ziem polskich było realnym przyczynkiem klęski Niemiec, rzeczywistym wymiarem sprawiedliwości dziejowej, a ponadto istotnym zabezpieczeniem pokoju powszechnego. Bo posiadanie przez Polskę ziem zachodnich, zasłaniających ją od strony Niemiec i dających jej dostęp do morza i bogactwa ziemi górnośląskiej, jest rękojmią niepodległości Polski, a rękojmią niepodległości Polski jest gwarancją pokoju Europy, jest warunkiem utrzymania żywiołu niemieckiego w korbach.

Naród polski zdaje sobie z tego całkowicie sprawę i spełni swój obowiązek wobec siebie i wobec świata i jego cywilizacji. Jak czasu wojny — mimo ślepoty Rosji, mimo pokus i presji Berlina — Polska Niemcom armji nie dała i tem samem przyczyniła się do ich klęski a zwycięstwa koalicji, tak obecnie, korzystając z owoców tego zwycięstwa, Polska poczuwa się do obowiązku pilnowania swych granic i nietykalności traktatu — w interesie własnym i całej ludzkości, którą też w r. 1920 uratowała od zalewu bolszewickiego.

W swem zadaniu dziejowym Polska spodziewa się pomocy zagranicy. Kto chce zapobiec dążeniom Niemiec do opanowania poprzez Polskę Wschodu, a następnie Zachodu, musi się znu przeciwstawić od samego początku. I musi to uczynić spokojną, ale twardą ręką. Wieczne bojaźliwe ustępstwa wobec Niemiec rozzuchwalały je i pchają w kierunku odwrotnym od pożądanego. Wielka jest wobec przyszłych pokoleń odpowiedzialność odnośnych czynników międzynarodowych za dopuszczenie do rozpadnięcia się niemieckiego ruchu wywrotowego w stosunku do traktatu wersalskiego i warunków pokoju. O tej odpowiedzialności przyszłe pokolenia nie zapomną.

Ostatnie wypadki rozwiły chyba zagranicą resztę złudzeń co do Niemiec. A pewne wśród Niemców różnice taktyczne nie zmieniają faktu, że cel narodu niemieckiego jest jeden. Kiedykolwiek i w jakiegokolwiek bądź formie polityka niemiecka ośmieliłaby się wystąpić na terenie międzynarodowym, szczególnie w Genewie, z wnoskiem godzącym bezpośrednio czy pośrednio w nietykalność granic, ustalonych traktatem wersalskim, Polska spodziewa się i ma prawo się spodziewać, że czyn taki byłby przez czynniki międzynarodowe odparty zgóry i z całą stanowczością. W przeciwnym razie Liga Narodów sama sobie wykopałaby grób. Polska w każdym razie w takiej Lidze Narodów nie mogłaby pozostać ni jednej godziny.

Wierzmy, że do tego nie dojdzie. Wierzmy, że narody świata spełnią w danym razie swój obowiązek wobec Polski i siebie. Niezależnie od tego musimy na własnym gruncie zrobić

DZIAŁ GOSPODARCZY

Z chwili

Na marginesie orędzia Forda

Onegdaj streściłszy na tem miejscu „orędzie Forda”, ujmujące w sposób pozornie paradoksalny pewne prawdy, nie wszystkim widoczne. Takie np. powiedzenie Forda: „nie popyt reguluje produkcję, a produkcja popyt” — może wyprzewodzić do równowagi osoby, przywykłe do kanonów nauki ekonomicznej. Niemniej przyznać trzeba, że w powiedzeniu powyższym tkwi sporo prawdy, tylko trzeba ją wytuskać z paradoksu fordowskiego i zastąpić ją następującym zdaniem: „zdolność konsumcyjna jest pochodną zdolności produkcyjnej”, bo tylko produkcja może dostarczyć środków obrotowych, umożliwiających nabycie dóbr konsumcyjnych.

W tem właśnie tkwi główna przyczyna kryzysu przeżywanego przez świat, że istnieje dysharmonia między zdolnością produkcyjną a zdolnością konsumcyjną, objawiającą się w zjawisku t. zw. nadprodukcji. I znowu przychodzi nam zacytować słowa detroickiego magnata samochodowego, zdaniem którego niema na świecie nadprodukcji np. w dziedzinie automobilizmu, bo jeszcze sporo istnieje ludzi, którzy chętnie nabyliby samochód tylko że ich na to niestać. Innemi słowy: problem pozostający do rozwiązania przez przemysłowca zasada się na konieczności udostępnienia produktów szerszym niż dotychczas masom, i to drogą potanienia towarów. To zaś nastąpić może drogą zrationalizowania toku produkcji i zbytu.

Rationalizacja! Skutki jej już teraz odczuwamy pod formą nadmierne- go wzrostu produkcji. Gdy produkcja światowa wzrasta w ostatnich latach o 3 proc. rocznie, a w Stanach Zjednoczonych nawet o 4 proc. — ilość ludności kuli ziemskiej wzrasta średnio o 1 proc. rocznie. Wszystko byłoby dobrze, ludność konsumowałaby również owe 3 proc. dodatkowo wyprodukowane (co objawiałyby się pod postacią wzrostu komfortu „życiowego”) gdyby właśnie nie ta dysharmonia między znaczną zdolnością produkcyjną a nikłą zdolnością nabywczą.

Czem wytłumaczyć to ostatnie zjawisko? Odpowiedź: całą falangą przyczyn, tak łatwo widocznych w Europie, jak wzrost zarobków dotyczący tylko pewnych kategorii ludności, o ograniczonej zdolności konsumcyjnej, oraz ograniczenie dochodów innych kategorii, jak urzędników, drobnych rolników itp. Sfery społeczne o wyższym dochodzie nie konsumują całego dochodu, ale poważną jego część kapitalizują; podatki i różnego typu ubezpieczenia społeczne prowadzą do kapitalizacji poważnej części zarobków robotniczych. Wojna zniszczyła olbrzymie sumy kapitałów, stosunki powojenne (inflacje, liczne upadłości) niszczyły i nadal pokaźne kapitały nowo powstające. Te wszystkie okoliczności ograniczają zdolność konsumcyjną.

Wojna nastawiła produkcję na silniejsze tempo, które utrzymało się, a nawet wzmogło po wojnie w okresie uzupełniania zniszczonego wojną zapasu dóbr. Po ukończeniu tego uzupełnienia musiał nastąpić odpływ popytu i koniecznością staje się zwolnienie tempa produkcji.

Na tem tle rozpatrywać trzeba zjawisko nadprodukcji i dzisiejszego kryzysu gospodarczego. Nie są to rzeczy proste, drogi p. Fordzie.

Krótkie informacje gospodarcze

— Laboratorium towaroznawcze, znajdujące się przy Instytucie handlu morskiego oddane zostało pod zarząd pomorskiej Izby przem. - handlowej.

— W miesiącu sierpniu rb. przeładowano węgla eksportowego w Gdańsku 462 315 t., w Gdyni 272 894 t., razem 735 209 t. W porównaniu z tym samym okresem czasu r. ub. przeładunek zmniejszył się o 38 684 t.

— Bank Narodowy Rumuński ogłasza, iż wkrótce wypuszczone będą banknoty 100 lei nowego wzoru.

— Ogłoszony został 3 bilans miesięczny Banku do wyplat międzynarodowych. Bilans zamyka się cyfrą 1 563 635 702 fr. szw.

— W Londynie zawarta została umowa pomiędzy wierzycielami angielskimi i rządem jugosłowiańskim w sprawie uregulowania przedwojennych długów serbskich.

— Według obliczeń kupców zbożowych tegoroczne zbiory pszenicy w Stanach Zjednoczonych wyniosą 288 milionów buszli.

Wrażenia z kongresu Izby p.-h. we Lwowie

(Od własnego korespondenta „Kurjera Poznańskiego”)

L w ó w, czwartek, 4 września.

Przed pół godziną, mianowicie o 7-mej wieczorem, przewodniczący b. min. Czesław Klarnier zamknął obrady I-go kongresu izb przemysłowo-handlowych R. P.

Przebieg obrad wykazał, że kongres istotnie był — w dobrem i złem znaczeniu — pierwszym z rzędu. Idea urzędzenia zjazdu radców izb p.-h. i nadania temu zjazdowi charakteru „sejmu gospodarczego” zafascynowała organizatorów, którzy w szkodliwym nadmiarze dobrych chęci, zadali uczestnikom kongresu pensum zbyt obszerne, wskutek czego prace kongresowe odbyły się w szalonym pośpiechu, co znów — rzecz jasna — odbiło się ujemnie na rezultatach obrad.

Technicznie organizacja prac kongresowych przedstawiała się następująco: przed kilku tygodniami związek izb p.-h. wyłonił komisję programową, która ustaliła porządek obrad kongresu i przydzieliła opracowanie około 30 referatów poszczególnym izmom p.-h. Wobec krótkiego okresu czasu pozostającego do opracowania referatów — poszczególne izby otrzymały odbitki przemówień i projekty rezolucyj na 2-3 tygodnie przed kongresem, a w niektórych wypadkach, niestety dość licznych, nawet na kilka dni zaledwie przed datą zjazdu lwowskiego. Naturalnie nie było dosyć czasu na sumiennie i gruntowne rozważanie projektowanych uchwał i przedyskutowanie ich na drodze piśmiennej, jak to było pierwotnie przewidziane. Jeszcze mniej czasu na dyskusję miano podczas 2-dniowych obrad we Lwowie. Zważywszy bowiem trzeba, że program obejmował kilka generalnych referatów na dwóch posiedzeniach plenarnych i przeszło 30 referatów, które musiało przetrwać 8 sekcji.

Efekt był taki, że bardzo znaczna ilość uchwał kongresu obraca się w ogólnikach i ujmuje powszechnie, aż nazbyt dobrze znane prawdy.

Przykro nam, że musieliśmy zacząć nasze sprawozdanie od powyższych cierpkich uwag, gdyż — mimo wszystko — uznajemy kongres izbowy za wydarzenie dla życia gospodarczego bardzo doniosłe, a wartość zjazdu za wysoce dodatnią. Odrzuciwszy bowiem balast myśli nieoryginalnych referatów niepotrzebnych i uchwał zbędnych znaleźć można w pokłosiu kongresowym moc zdrowych i mądrych postulatów. Nadto na dobro organizatorom zjazdu lwowskiego zapisać należy uwykupienie rosnącego znaczenia izb p.-h. w organizmie gospodarczym Rzeczypospolitej oraz nadanie rezonansu kilku ważkim oświadczeniom, z których niechaj nam wolno będzie podnieść dwa szczególnie:

P. minister Kwiatkowski użył wyrażenia „lichwa niskich cen”, co ma oznaczać gospodarczą szkodliwość cen,

Niemiecko-finlandzki układ handlowy

Pogwałcenie zasady największego uprzywilejowania.

Wrzawa, jaka się wywiązała dookoła sprawy uprzywilejowania Finlandji specjalnym układem handl. z Niemcami nie odstraszyła Rzeszy niemieckiej od szukania nowych dróg dla związania kontrahenta finlandzkiego szczególnymi więzami gospodarczymi. Kiedy okazało się niemożliwe wypowiedzieć traktat handlowy ze strony niemieckiej, wywarło nacisk na rząd finlandzki, aby ten wypowiedział. Tak się też istotnie stało; i obecnie ogłasza oficjalny dziennik urzędowy Rzeszy niemieckiej zasadnicze warunki nowego układu handlowego niemiecko - finlandzkiego. Rząd Rzeszy przyznał Finlandji kontyngent rocznego przywozu masła w wysokości 5 tys. tonn, przyczem cło będzie wynosiło 50 RM.; w razie gdyby traktat po roku 1933 uległ przedłużeniu, cło to zostanie obniżone do 40 RM. Warto przytem dodać, że w ciągu ostatniego roku dowóz masła fińskiego do Niemiec wynosił tylko 2500 t. Poza tem przyznano szczególne ulgi celne dla produktów mleczarskich, mięsa reniferowego, wyrobów drzewnych, papieru, papy itd.

pozostających poniżej poziomu kosztów własnych. Jeżeli się zważy, jak dawniej, przed nastaniem kryzysu, rząd dawał sztucznie środkami proces swobodnego kształtowania się cen, obecne oświadczenie p. ministra przemysłu i handlu nabiera znaczenia szczególnego. Uczestnicy kongresu zmianę orientacji p. min. Kwiatkowskiego zauważyli z zadowoleniem i nie bez porozumiewawczego uśmiešku!

Drugie oświadczenie, zasługujące na podniesienie, znajdowało się w przemówieniu prezesa Andrzeja Wierzbickiego, który ze znaną swoją swadą, błyskotliwą i porywającą, rozprawiał się z fiskiem. Otóż, w trakcie swego referatu, prezes Lewjenta obliczył sumę świadczeń publicznych w Polsce na... 7 miliardów rocznie. Nie chciano mu wierzyć. Wówczas p. Wierzbicki zaczął wyliczać: podatki bezpośrednio, pośrednio, państwowe, samorządowe, monopolowe, przedsiębiorstwa państwowe, koleje, ubezpieczenia itd. i doszedł w końcu do wspomnianej, zawrotnej sumy 7 miliardów, które co-rocznie wpływają do kas publicznych. Fakt ten jaskrawo uwydatnia znaczenie wpływu państwa na życie gospodarcze, którego dochód ogólny, roczny nie przekracza 13 miliardów. Siedem i trzynaste, co za proporcja!

Wracając do rezolucyj kongresowych — nie sposób ich streszczać. Poświęciliśmy im na łamach K. P. kilka feljetonów, a w dalszych artykułach omówimy pozostałe zagadnienia. Tutaj, pragniemy podnieść znaczenie rezolucyj dot. samorządu gospodarczego, które nasświetlają szerokie perspektywy rozwoju izb p.-h., rolniczych i rzemieślniczych. Dalej: pragniemy z uznaniem podnieść wartość prac sekcji społecznej, która, m. i. wystąpiła z propozycją reformy ubezpieczeń społecznych na zasadach przymusowej kapitalizacji wewnętrznej. Również solidnie pracowała sekcja podatkowa. W odniesieniu do polityki handlu zagranicznego ważne jest wezwanie kongresu pod adresem rządu, aby skorzystał z przysługujących mu uprawnień i dostosował stawki celnego do wymogów walki anti-dumpingowej. W sekcji wewnętrznej polityki gospodarczej opracowano z jednej strony uchwały, skierowane przeciwko etatyzmowi, z drugiej zaś strony środki naprawy handlu.

Jak wynika z powyższego pobieżnego wycięcia zaledwie kilku najważniejszych zagadnień omówionych na kongresie, niesposób wyczerpać w jednym artykule, w piśmie codziennym, całokształtu licznych i obszernych uchwał kongresowych. Zadaniem naszym będzie zdać sprawę z przebiegiem obrad w „dawkach” codziennych, reprezentujących „porcję” obfitego programu zjazdu lwowskiego.

Sam układ handlowy niemiecko-finlandzki pomija całkowicie dotychczasową zasadę największego uprzywilejowania na rzecz innych państw. Nie wątpliwie przeciw Rzeszy niemieckiej usiłującej narzucić nowe formy zawierania traktatów handlowych wystąpią inne państwa. Nowy układ handlowy godzi w pierwszym rzędzie w import artykułów mleczarskich z Danji i Holandji, dla których jednym z głównych rynków zbytu były dotąd Niemcy. Należy się przede spodziewać energicznej kontrakcji ze strony Danji i Holandji, która niedawno podjęła bojkot towarów niemieckich odwołując go jedynie pod tym warunkiem, że Rzesza niemiecka nie naruszy obowiązujących zasad, przestrzeganych w traktatach handlowych. (i)

Sytuacja gospodarcza Wielkopolski w sierpniu

Sprawozdanie Izby przem. - handl.

Sytuacja gospodarcza w okręgu Izby w sierpniu nie wykazuje zmian zasadniczych. Produkcja, ogólnie biorąc, nie uległa rozszerzeniu. Na przeszrodzie stoi bardzo ograniczony zbył towarów na rynku wewnętrznym oraz zmniejszona pojemność rynków zagranicznych wskutek depresji na rynkach światowych, co odbija się niekorzystnie na rozmiarach i wartości eksportu.

W dziedzinie dóbr konsumcyjnych prawie wszystkie działy wykazują zmniejszenie obrotów, które szczególnie silnie zaznacza się w przemyśle cukierniczym, piwowarskim i perfumeryjnym. Sezon jesienny w przemyśle konfekcyjnym i handlu włókienniczym zapowiada się bardzo słabo.

W gałęziach przemysłu budowlanego panuje zupełna stagnacja. Szczególnie przemysł drzewny znajduje się w krytycznym położeniu wobec prawie zupełnego ustania eksportu.

W przemyśle metalowo - maszynowym obroty utrzymują się na poziomie lipca. Pewne ożywienie panuje w sprzedaży maszyn rolniczych w związku z panującym sezonem.

W kształtowaniu się sytuacji na rynku pieniężnym zaznacza się dość wyraźny zwrot w kierunku uzdrowienia stosunków kredytowych. Jest to proces t. zw. deflacji wekslowej. Po przykrych doświadczeniach w zbytnim szafowaniu kredytem wekslowym obecnie prawie wszystkie przedsiębiorstwa okazują dalekoidące restrykcje i selekcje klienteli. W konsekwencji obroty kredytowe mają tendencję zmniejszania się, ilość protestów, aczkolwiek jeszcze znaczna, jest mniejsza, niż w okresach poprzednich. Jest rzeczą zrozumiałą, że zmiany powyższe odbijają się niekorzystnie na obrotach, jednakże uzdrowienie stanu wypłacalności pociągnąć musi za sobą wzrost zaufania w stosunkach kredytowych i ułatwić rozszerzenie działalności kredytowej banków. Tylko na tej drodze notowane poprzednio upłynnienie na rynku pieniężnym może w praktyce istotnie wpłynąć na poprawę sytuacji finansowej w przemyśle i handlu.

KRONIKA GOSPODARCZA

(k) Kongres Zw. Międzynarod. Targów w Poznaniu. W dniu 5 października rb. rozpoczyna się w Poznaniu kilkudniowe obrady kongresu Związku Międzynarodowych Targów. W kongresie zapowiadany jest udział 18 prezesów Międzynarodowych Targów oraz delegatów Ligi Narodów i Międzynarodowej Izby Handlowej. Międzynarodowy Związek Targów jest instytucją, istniejącą od szeregu lat. Zadaniem jego jest regulowanie zasadniczych spraw, związanych z zagadnieniem Targów. W roku ub. Polska, za pośrednictwem Targów w Poznaniu, weszła do ścisłego zarządu Międzynarodowego Związku Targów, dzięki czemu tegoroczny kongres odbędzie się w Polsce.

(k) Plantacje tytoniu w Polsce. Według ostatnich danych, opracowanych przez dyrekcję monopolu tytoniowego, w r. 1928 znajdowało się w Polsce 48 838 plantatorów tytoniu, którzy uprawiali tyton na ogólnym obszarze 3 821 ha. Zbiór roczny z tych plantacji wynosił 6 489 900 kg., co daje wydajność 1 690 kg. z ha.; średnia wielkość plantacji wynosiła w tym roku 782 mtr. kw. W porównaniu z latami ub. uprawa tytoniu w Polsce wykazuje stały rozwój. W r. 1924 było tylko 24 107 plantatorów, w r. 1925 cyfra ta zmalała wprawdzie do 22 385, w roku jednak 1926 nieśliśmy już 33 460 plantatorów. W r. 1927 nawet nieco więcej niż w następnym, bo 49 246 plantatorów. Natomiast obszar plantacji zwiększa się stale z roku na rok. W r. 1924 plantacje zajmowały 679 ha (zbiór 630 946 kg.), w r. 1925 — 861 ha (859 386 kg.), w r. 1926 — 1 555 ha. (2 330 424 kg.), w r. 1927 — 2 889 ha. (4 800 161 kg.)

Z ZAGRANICY

(z) Angielskie izby handlowe za protekcyjizm. „Association of British Chambers of Commerce” wystąpiły do rządu z memorjałem w sprawie walki z bezrobociem. Analizując przyczyny klęski bezrobocia memorał podkreśla specjalnie wysoki bardzo poziom surowców oraz środków produkcji, panujący na rynku angielskim. Memorał twierdzi, iż, by ochronić przemysł i handel angielski od konkurencji zagranicznej niezbędny jest system cel ochronnych, dzięki któremu — twierdzi memorał — wzmocni się wytwórczość, a przez to samo spadną koszty produkcji. Jest to bardzo znamienne słowo wśród dotychczasowych głosów organizacji i wybitnych jednostek życia gospodarczego angielskiego. Wszystkie głosy uprzednie były bowiem przeciw polityce protekcyjnej.

(z) Kapitał amerykański a handel światowy. Obroty handlu zagranicznego Stanów Zjedn. spadły do poziomu nienotowanego od lat sześciu. Fakt ten należy przypisać temu, że kapitały amerykańskie w mniejszym niż d. wniejszym stopniu zasilały r. ub. kraje zagraniczne. Eksport towarów amerykańskich nie da się powiększyć w inny sposób jak tylko drogą zwiększenia siły nabywczej krajów zagranicznych przez kapitał amerykański. W r. 1929 nastąpiło znaczne zahamowanie ekspansji kapitału amerykańskiego nazewnątrz, co znalazło odbicie w zastoi handlu zagranicznego Stanów Zjedn. Ponieważ w r. 1930 nastąpiło znaczne ożywienie w eksporcie kapitałów ze Stanów Zjedn., które już obecnie przekracza o 73 proc. eksport kapitałów w r. ub., więc należy liczyć się z tem, że wywóz towarów ze Stanów Zjedn. wzmocni się w najbliższym czasie. Odpływ złota z Ameryki nietylko uchroni kraje od inflacji monetarnej, ale może także przyczynić się do wzrostu eksportu towarów amerykańskich i do ogólnego ożywienia handlowego.

Dnia 7 b. m. o godz. 12 w połud. zmarła nagle, po długiej z cierpliwością znośzonej chorobie, namaszczona ostatnimi Olejami Świętymi, moja najdroższa żona, nasza najukochańsza i najlepsza matka, siostra i ciocia, s. p.

z Różańskich

Wiktorja Hornowa

w 65 roku życia. O czem donoszą

w ciężkim smutku pogrążeni

Poznań, Gniezno, Leszno, Warszawa, Drezno.

mąż, dzieci i rodzina.

Pogrzeb odbędzie się w czwartek, dnia 11 b. m. o godz. 16 z domu żałoby przy ul. Chwaliszewo 49 na cmentarz archikatedralny.

Najstarszy Zakład pogrzebowy P. Piasecki Klasztorna 14. Telefon 2769.

dw 1500

Parcele budowlaną

700 do 1200 m. kw. przy ulicy Dąbrowskiego, kupię korzystnie natychmiast. Zgłoszenia odwrotne do Kurjera Poznańskiego pod dw 1484

Przeciw chudości

używać należy naszego wypróbowanego od lat proszku odżywczego „PLENUSAN”. W krótkim czasie znaczny przyrost wagi, kwitnący wygląd i pełne kształty ciała. Wzmacnia również krew i nerwy. Polecany przez lekarzy i profesorów: 1 pudełko 6.— zł, 3 pudełko 15.— zł. Przy zapłacie zgóry wysyłka franco.

Pw 4064-34,71

Dr. GEBHARD & Sp. — GDAŃSK, Oddz. 153a.

W sobotę, dnia 6 września 1930 r. o godz. 19.00 zasnął w Bogu s. p.

Józefat Kantecki

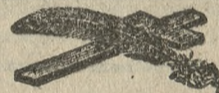
przeżywszy lat 90. Eksportacja zwłok do kościoła po-klasztornego odbędzie się w środę, dnia 10 b. m., o godz. 18-tej, nazajutrz o godz. 9-tej msza św. z wigiljami, poczem pogrzeb na cmentarz parafialny.

W smutku pogrążona

rodzina.

Grabów, Poznań, Tuchola.

zw 25 395

Dnia 6 września 1930 roku, zmarł w Warszawie w szpitalu wojskowym im. Marszałka Piłsudskiego, nieodżałowanej pamięci

Rudolf Marcin Paciorkowski

kawaler trzykrotnego Krzyża Walecznych,
major 7 pułku Strzelców Konnych Wilk.

Pogrzeb odbędzie się w Gruszczykach, pow. Sieradz, stacja kolejowa Błaszki, w dniu 9 b. m.

Dowódca i kórpus oficerski
7 pułku Strzelców Konnych.

zw 25 390

Pałacą kwestję mieszkaniową rozwiązuje

HERAKLITH

tania, lekka, ogniotrwała wysoce izolująca
płyta budowlana

PLYTAMI HERAKLITHOWEMI buduje się szybko, ekonomicznie i tanio, budynki ciepłe i suche.

PLYTAMI HERAKLITHOWEMI można wybudować całe domy lub też wznosić nadbudówki, wykorzystywać poddasza i w ten sposób stwarzać nowe ubikacje mieszkalne.

ZIMNE i WILGOTNE MIESZKANIA na skutek izolacji płytami HERAKLITHOWEMI przemieniają się w zdrowe i wygodne mieszkania.

LEŻY ZATEM W INTERESIE TYCH, którzy zamierzają obecnie budować względnie przebudowywać, by przed sporządzeniem planów zaznajomili się ze zaletami PŁYT HERAKLITHOWYCH

PROSIMY DZIS JESZCZE zwrócić się do nas i żądać nader pouczających i szczegółowych prospektów.

Z PRZYJEMNOSCIĄ TEŻ WPANA poinformujemy bezpłatnie i bez zobowiązania.

Autoryzowane zastępstwa:

Tow. Handl. Przemysł. Mieczysław Zagajski S. A. Warszawa, Żórawia 3
Rejon zastępczy: województwa: warszawskie, poznańskie, pomorskie, lubelskie i kieleckie.

Tow. Handl. Przemysłowe Mieczysław Zagajski S. A. Oddział Katowice
Mickiewicza 12

Rejon zastępczy: Górny Śląsk, Zagłębie Dąbrowskie i okręg częstochowski.

F-a Edward Rzechaczek, Biała koło Bielska, ul. Graniczna 5
Rejon zastępczy: Śląsk Cieszyński i okręg krakowski.

F-a Bracia Mund, Lwów, ul. Sykstuska 23
Rejon zastępczy: wojew. lwowskie, stanisławowskie, tarnopolskie i wołyńskie.

F-a G. Piotrowski, Wilno, ulica Trocka 11, m. 9
Rejon zastępczy: wojew. wileńskie, nowogrodzkie, poleskie i białostockie.

F-a Beton wł. M. Matz, Łódź, ul. Srebrzyńska 6
Rejon zastępczy: województwo łódzkie.

Tw 188

Ważne dla wszystkich zakładów pracy

Wyszły z druku:

- Książeczka obrachunkowa dla każdego poszczególnego robotnika, według wzoru zatwierdzonego przez Okręgowego Inspektora Pracy X. Okręgu,
- Księga imienna na około 1000 nazwisk,
- Wykaz młodocianych,
- Księga kar pieniężnych nakładanych na robotników,
- Księga wypłat dla pracowników fizycznych,
- Księga wypłat dla pracowników umysłowych,
- Księga uwag Inspektora pracy,
- Księga wekslowa.

Wysyłka za pobraniem pocztowym lub poprzedniem nadesłaniem gotówki z doliczeniem portorji

DRUKARNIA POLSKA SP. AKC.

Poznań, św. Marcin 70.

zw 25245/a

Ostrzeżenie.

Podajemy do ogólnej wiadomości, że nasz dotychczasowy inkasent Jan Dziekan nie jest już w naszej firmie zatrudnionym i niema upoważnienia do inkasowania naszych należności.

M. STĘPCZAK i S-ka

Generalne Przedstawicielstwo „Kosma”
w Poznaniu, Małe Garbary 9. zw 23892

Kino „Renaissance”
Kantaka 8,9.

Dolores del Rio
w filmie p. t.

„Córka poskromiciela niedźwiedzi”
Pw 4982-47,8

SKŁAD

przy ul. 27 Grudnia wprost od gospodarza bez odstępnego zaraz do wynajęcia. — Oferty Kurjer zw 25398

Poważna fabryka perfum i mydeł toaletowych przyjmie zaraz zdolnego

MYDLARZA

specjalistę na mydła toaletowe. Panowie, którzy posiadają dobre doświadczenia w perfumowaniu mydeł i również w dziale perfumeryjno-kosmetycznym, zechcą złożyć oferty z odpisem świadectw i podaniem wynagrodzenia miesięcznego do „P.A.R.”, Poznań, Al. Marcinkowskiego 11, pod nr. 36,121

Pw 4811-36,123

3 ubikacje

na biura, hurtownie, zaraz bez odstępnego wydzierżawie. Centr., ogrzewanie, światło elektr. Zgłoszenia do Kurjera Poznańskiego pod zw 25391

Wrocilam

Dr. med. W. Skutecka

Stomatolog

Plac Nowomiejski 7. 11-1.

zw 26387

Tel. 10-78

Wrocilem

Dr. med. Jarosz

Choroby skóry i pęcherza

Trzeciego Maja 5.

zw 25396

